Spis 6 Ads 12/2011 byl spojen se spisem 6 Ads 10/2011 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

6 Ads 10/2011 - 51

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2010, č. j. 174/10, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Krajského soudu v Brně 1) ze dne 17. 3. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 6, 2) ze dne 13. 12. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 30 a 3) ze dne 13. 12. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 31,

takto:

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 10/2011, pod sp. zn. 6 Ads 11/2011 a pod sp. zn. 6 Ads 12/2011 **se spojují** ke společnému projednání. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 6 Ads 10/2011.

II. Kasační stížnost ze dne 20. 12. 2010 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 30, **se odmítá**.

III. Kasační stížnost ze dne 20. 12. 2010 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 31, **se odmítá**.

IV. Kasační stížnost ze dne 1. 4. 2010 proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 3. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 6, **se odmítá**.

V. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) domáhal, aby krajský soud zrušil shora označené rozhodnutí žalované, jímž žalovaná rozhodla tak, že zrušila určení advokáta stěžovateli podle § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění. Krajský soud usnesením ad 1), č. j. 30 A 19/2010 - 6 ze dne 17. 3. 2010, postoupil věc Městskému soudu v Praze (dále jen „městský

soud“) jako soudu místně příslušnému; toto usnesení stěžovatel napadl kasační stížností ze dne 1. 4. 2010. Krajský soud následně vydal 13. 12. 2010 usnesení ad 2), č. j. 30 A 19/2010 - 30, jímž stěžovatele osvobodil od soudních poplatků, a usnesení ad 3), č. j. 30 A 19/2010 - 31, jímž krajský soud vyzval stěžovatele k objasnění důvodů podání kasační stížnosti a zaslání plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Proti oběma usnesením ze dne 13. 12. 2010 stěžovatel podal dne 20. 12. 2010 kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil následující skutečnosti důležité pro rozhodnutí:

Stěžovatel se žalobou ze dne 5. 3. 2010 (podanou k poštovní přepravě dne 5. 3. 2010) u Krajského soudu v Brně domáhal, aby krajský soud zrušil shora označené rozhodnutí žalované, jímž žalovaná rozhodla tak, že zrušila určení advokáta stěžovateli podle § 20 odst. 2 zákona o advokacii. Krajský soud usnesením ad 1), č. j. 30 A 19/2010 - 6 ze dne 17. 3. 2010, postoupil věc Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému; toto usnesení stěžovatel napadl kasační stížností ze dne 1. 4. 2010. V tomto podání je uvedeno, že stěžovatel sice nemá právo na to podat si proti tomuto usnesení kasační stížnost, nicméně žádá, aby toto rozhodnutí bylo změněno, protože by měl být místně příslušný krajský soud, neboť ve věci rozhodovala brněnská pobočka žalované. Postoupení městskému soudu je podle stěžovatele nesprávné, a proto by věc měla být předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, neboť stěžovatel s postoupením věci městskému soudu nesouhlasí. Žalovaná se vyjádřila tak, že se závěry krajského soudu souhlasí a že postupoval správně, když věc postoupil městskému soudu. Krajský soud následně vydal 13. 12. 2010 usnesení č. j. 30 A 19/2010 - 30, jímž stěžovatele osvobodil od soudních poplatků, a usnesení č. j. 30 A 19/2010 - 31, jímž stěžovatele vyzval k objasnění důvodů podání kasační stížnosti a zaslání plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Proti oběma usnesením ze dne 13. 12. 2010 stěžovatel podal 20. 12. 2010 kasační stížnost, kde uvedl, že byl osvobozen od soudních poplatků, aniž by o to žádal, že své podání ze dne 1. 4. 2010 nezamýšlel jako kasační stížnost a že měl být vyzván k doplnění tohoto podání o náležitosti, které by měla kasační stížnost mít. Dále stěžovatel uvádí, že neměl být vyzýván k předložení plné moci advokátovi, pokud jej krajský soud osvobodil od soudních poplatků. Stěžovatel dále uvedl, že krajský soud postupuje tak, že využívá procesních vad ze strany stěžovatele k tomu, aby postoupil věc nepříslušnému soudu a že žalovaný vystupuje jako druhý soud, protože stěžovatele mentoruje a osočuje. Dále navrhovatel potvrdil, že se domáhá kasace usnesení založeného na č. l. 30 a 31 a změny usnesení na č. l. 6 soudního spisu.

K výroku I.

Nejvyšší správní soud rozhodl výrokem I., že se řízení o kasačních stížnostech proti třem výše uvedeným rozhodnutím spojují podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 120 s. ř. s. V těchto řízeních vedených před Nejvyšším správním soudem se totiž jedná o věci, které spolu úzce souvisí; jedná se o tři usnesení téhož soudu vydaná v témže soudním řízení vedeném u tamního soudu pod sp. zn. 30 A 19/2010. Krajský soud nejprve rozhodl o postoupení věci městskému soudu, s čímž stěžovatel nesouhlasil. Jeho nesouhlasné podání krajský soud posoudil jako kasační stížnost, poté v řízení o této kasační stížnosti vydal usnesení, jímž osvobodil

stěžovatele od soudních poplatků, a usnesení, jímž vyzval stěžovatele k odůvodnění jeho nesouhlasu a doložení plné moci advokátovi. Rovněž tato dvě usnesení stěžovatel napadl kasační stížností.

K výroku II.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval kasační stížností proti usnesením, která se týkají řízení o kasační stížnosti, aby následně mohl rozhodnout o kasační stížnosti proti usnesení, jímž byla věc postoupena městskému soudu. V usnesení ze dne 13. 12. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 30, krajský soud osvobodil stěžovatele od soudních poplatků, své rozhodnutí pak neodůvodňoval, protože je toto rozhodnutí ve prospěch stěžovatele a vyhovuje v plném rozsahu jeho žádosti ze dne 23. 6. 2010, vedené v soudním spise na č. l. 15.

Svou kasační stížnost proti tomuto usnesení stěžovatel odůvodnil tak, že byl osvobozen od soudních poplatků, aniž by o to žádal, že své podání ze dne 1. 4. 2010 nezamýšlel jako kasační stížnost a že měl být vyzván k doplnění tohoto podání o náležitosti, které by měla kasační stížnost mít.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas. Kasační stížnost je však nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť neobsahuje žádný z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. Stěžovatel pak ve své kasační stížnosti tvrdí, že o osvobození od soudních poplatků nežádal, ačkoli tak učinil ve své žádosti ze dne 23. 6. 2010, vedené v soudním spise na č. l. 15. Krajský soud pak této žádosti v plném rozsahu vyhověl, dalším argumentem pro věcnou nedůvodnost kasační stížnosti je tudíž i ta skutečnost, že bylo stěžovateli soudem v plném rozsahu vyhověno.

K výroku III.

Usnesením ad 3), č. j. 30 A 19/2010 - 31, krajský soud vyzval stěžovatele k objasnění důvodů podání kasační stížnosti a zaslání plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Proti tomuto usnesení ze dne 13. 12. 2010 stěžovatel podal 20. 12. 2010 kasační stížnost, v níž uvedl, že neměl být vyzýván k předložení plné moci advokátovi, pokud jej krajský soud osvobodil od soudních poplatků.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas. Usnesení č. j. 30 A 19/2010 - 31, kterým byl stěžovatel vyzván k objasnění důvodů podání kasační stížnosti a zaslání plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti je usnesením, jímž se upravuje vedení řízení, a proto je proti němu podle smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost nepřípustná. Z tohoto důvodu tedy Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost proti tomuto usnesení odmítnout.

K výroku IV.

Usnesením ad 1), ze dne 17. 3. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 6, Krajský soud v Brně věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že napadené usnesení je usnesením ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., jímž se pouze upravuje vedení řízení, a kasační stížnost je tak proti němu nepřípustná. Nicméně se nápravy domáhá, neboť je toho názoru, že Nejvyšší správní soud musí o otázce místní příslušnosti soudu v řízení proti rozhodnutí pobočky žalované v Brně s konečnou platností autoritativně rozhodnout.

Proti samotnému vyslovení místní příslušnosti Městského soudu v Praze stěžovatel namítá, že soudní řád správní stanoví příslušnost soudu podle sídla žalovaného správního orgánu; žalovaná má sice sídlo v Praze, nicméně její organizační složka - pobočka sídlí v Brně. Právě touto pobočkou vykonává předseda žalované veřejnou správu na úseku určování advokátů; z pobočky bylo stěžovateli doručováno a rovněž správní akty jsou vyhotoveny na hlavičkovém papíře pobočky. Nadto dle stěžovatele v Praze sídlí žalovaná, nikoliv její předseda při výkonu veřejné správy. Stěžovatel tedy zastává názor, že místně příslušným musí být soud nejbližší sídlu žalované, tj. v Brně.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas. Stěžovatel nicméně nesplnil jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení *„[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání, je nedostatkem odstranitelným. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Stěžovatel byl k doplnění náležitostí kasační stížnosti ze dne 1. 4. 2010 vyzván usnesením ze dne 13. 12. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 31; stěžovatel byl vyzván k doplnění důvodů kasační stížnosti a k doložení plné moci udělené advokátu k zastupování v řízení o podané kasační stížnosti. V usnesení byl stěžovatel poučen o následcích nevyhovění výzvě spočívajících v odmítnutí jeho kasační stížnosti.

Nesplněním povinností obsažených v této výzvě se naplnily podmínky k odmítnutí kasační stížnosti, o čemž byl stěžovatel náležitě poučen. Vzhledem k tomu, že řádně doručené výzvě uvedené v citovaném usnesení č. j. 30 A 19/2010 - 31 stěžovatel nevyhověl a nedostatky podané kasační stížnosti neodstranil, nezbývá zdejšímu soudu než postupovat v souladu s platnými právními předpisy. Výhrady stěžovatele proti této výzvě

ve formě kasační stížnosti byly zdejším soudem odmítnuty (ke kasační stížnosti ze dne 20. 12. 2010 proti usnesení č. j. 30 A 19/2010 - 31 - výrok III. tohoto usnesení).

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil podmínky přípustnosti kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), přičemž se tuto vadu podání ani přes výzvu soudu nepodařilo odstranit. Kasační stížnost ze dne 1. 4. 2010 proti usnesení krajského soudu ze dne 17. 3. 2010, č. j. 30 A 19/2010 - 6, tedy Nejvyšší správní soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Na okraj pak Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatelův názor o nepřípustnosti kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu je nesprávný. Daný typ rozhodnutí je sice rozhodnutím procesního charakteru, avšak se závažnými důsledky pro další řízení, nespadá tedy pod rozhodnutí, jež má na mysli § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

K výroku V.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu (zde kasačních stížností ze dne 1. 4. 2010 a ze dne 20. 12. 2010) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu